
**ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΤΟΥ ΔΙΑΖΩΜΑΤΟΣ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΜΠΕΝΟΥ
ΣΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΘΕΑΤΡΑ ΤΗΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ**

10 Φεβρουαρίου 2010

Δ Ι Α Ζ Ω Μ Α

Σωματείο «ΔΙΑΖΩΜΑ», Μπουμπουλίνας 30, Τ.Κ. 10682, Αθήνα
www.diazoma.gr / info@diazoma.gr

Την Τετάρτη 10 Φεβρουαρίου του 2010 ξεκινήσαμε νωρίς το πρωί την περιοδεία στα θέατρα του νομού Βοιωτίας. Αν και ο καιρός ήταν καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας βροχερός, δε μας πτόησε καθόλου. Η εικόνα των θεάτρων που αντίκρισα πραγματικά με εντυπωσίασε, αντισταθμίζοντας τις δυσχερείς καιρικές συνθήκες. Στο ταξίδι μου αυτό με συνόδευσαν ο Γιώργος Καλογερόπουλος και η Αποστολία Παπαϊωάννου, ιδρυτικά μέλη του Διαζώματος, τους οποίους και ευχαριστώ.

Η πρώτη στάση μας ήταν στο Δημαρχείο της Θήβας, όπου μας περίμενε ο δήμαρχος της πόλης Νικόλαος Σβίγγος. Εδώ μας περίμενε και ο παλιός μου φίλος, Κώστας Κουρκούτης, τέως Δήμαρχος Θήβας, τον οποίο και ευχαριστώ θερμά για την παρουσία του και την παρέα του.

Η Θήβα είναι πόλη της Βοιωτίας, από τις αρχαιότερες της Ελλάδας. Χτίστηκε από το μυθικό Κάδμο και έχει μεγάλη ιστορική και μυθολογική αξία.

Από αριστερά διακρίνονται οι κ.κ. Νικόλαος Σβίγγος, δήμαρχος της πόλης, Σταύρος Μπένος, πρόεδρος του «Διαζώματος» και ο Κώστας Κουρκούτης, τέως Δήμαρχος Θήβας

Ο Κάδμος ακολούθησε τη θεϊκή εντολή και όταν η δαμάλα γονάτισε σε ένα λόφο της Βοιωτίας, τη θυσίασε στους θεούς και αναζήτησε πηγή για να πλυθεί και να κάνει σπονδές. Την πηγή Δίρκη που βρήκε την προστάτευε ένας φοβερός δράκοντας, γιος του θεού Άρη. Με τη βοήθεια της θεάς Αθηνάς σκότωσε τον δράκοντα, πήρε το νερό που χρειαζόταν η νέα πόλη και έσπειρε τα δόντια του δράκου στη Θηβαϊκή γη, απ' όπου ξεφύτρωσαν οι προπάτορες των Θηβαίων, οι Σπαρτοί.

Έτσι θαυμαστά, με θεϊκή εντολή κτίστηκε, οχυρώθηκε και κατοικήθηκε η νέα πόλη στο κέντρο της εύφορης πεδιάδας, πλούσιας σε νερά και λίμνες, που περιβάλλεται από πανέμορφα βουνά, τον Παρνασσό, Ελικώνα, Κιθαιρώνα και άλλα μικρότερα που της χάριζαν υγιεινό κλίμα. Η πόλη βρισκόταν στο κέντρο της Ελλάδας, κοντά στον Κορινθιακό και Ευβοϊκό κόλπο. Ο Κάδμος διδάξε στους Έλληνες τα «Φοινίκια» γράμματα, το ελληνικό δηλαδή αλφάβητο. Παντρεύτηκε την Αρμονία και στο γάμο τους για πρώτη και μοναδική φορά όλοι οι Ολύμπιοι θεοί κατέβηκαν από τον Όλυμπο και γλέντησαν με το καινούριο ζευγάρι, στο οποίο χάρισαν πλούσια δώρα. Άλλο ένα πρόσωπο συνδεδεμένο με τη Θήβα, ήταν ο Οιδίποδας, το πιο σημαντικό πρόσωπο του Θηβαϊκού κύκλου. Ο Οιδίποδας ήταν γιος του Λαίου και της Ιοκάστης. Η τραγική του μοίρα τον οδήγησε από την Κόρινθο, όπου μεγάλωσε, υιοθετημένος από βρέφος, στην αυλή του βασιλιά Πολύβιου ή Πόλυβου, στη Θήβα, όπου σκότωσε τον πατέρα του Λαίο σύμφωνα με το χρησμό της Πυθίας και παντρεύτηκε τη μητέρα του Ιοκάστη, αγνοώντας την ταυτότητά της. Πριν είχε σκοτώσει το μυθικό τέρας «Σφίγγα», εξασφαλίζοντας το στέμμα της Θήβας.

Από την ένωσή του με τη μητέρα του γεννήθηκαν τέσσερα παιδιά, ο Ετεοκλής, ο Πολυνείκης, η Αντιγόνη, και η Ισμήνη, τα οποία ακολούθησε η κατάρα του οίκου των Λαβδακιδών. Σύμφωνα με το μύθο τα δύο αγόρια αλληλοσκοτώνονται σε πόλεμο για τη διαδοχή του θρόνου, ενώ η Αντιγόνη καταδικάστηκε σε θάνατο, για την ταφή του αδελφού της, που είχε απαγορευθεί με νόμο. Ο Οιδίποδας διωγμένος από τον Κρέοντα αυτοτυφλώθηκε και εξορίστηκε στην Αθήνα, όπου και χάθηκε άδοξα.

Κατόπιν συνεχίσαμε όλοι μαζί για τη Θ' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων, η οποία εδρεύει στη Θήβα. Εδώ μας υποδέχθηκε θερμά ο προϊστάμενος της Εφορείας, κος Βασίλης Αραβαντινός, καθώς και οι υπάλληλοι της Εφορείας. Τους ευχαριστώ όλους θερμά.

Από αριστερά διακρίνονται οι κ.κ. Νικόλαος Σβίγγος, Βασίλης Αραβαντινός και ο Σταύρος Μπένος

Ακολούθως όλοι μαζί επισκεφθήκαμε το Μουσείο της Θήβας, η επανέκθεση του οποίου είναι σε εξέλιξη.

Κατόπιν με τη συνοδεία του κου Αραβαντινού και των αρχαιολόγων της Θ' ΕΠΚΑ, Κυριακής Καλλιγά και Όλγας Κυριαζή, οι πληροφορίες των οποίων υπήρξαν για μένα πολύ διαφωτιστικές, κατευθυνθήκαμε προς το θέατρο της πόλεως της Θήβας.

Από αριστερά διακρίνονται μεταξύ άλλων οι κ.κ. Κώστας Κουρκούτης, Δημήτρης Βασιλείου, Βασίλης Αραβαντινός, Σταύρος Μπένος, Παναγιώτης Βενιζέλος και ο Γιώργος Κατσέλης

Στη συμβολή του Παλαιού και Νέου Συνοικισμού της πόλης, κοντά στο σιδηροδρομικό σταθμό, βρέθηκε τμήμα **θεάτρου της Θήβας**, το οποίο λέγεται ότι ανήγειρε ο ίδιος ο Σύλλας, από το υλικό του θεάτρου του Διονύσου που ο ίδιος προηγουμένως είχε καταστρέψει. Τα ειδώλια του θεάτρου είχαν προ πολλού κλαπεί καθώς στη Θήβα υπήρχε έλλειψη πέτρας.

Ο Κεραμόπουλος βρήκε ένα μόνο από τα ειδώλια του θεάτρου που σώθηκε καθώς είχε μεταφερθεί αλλού. Κινητά ευρήματα δεν ανακαλύφθηκαν. Σήμερα σώζεται μόνο ο αναλημματικός τοίχος του θεάτρου.

Το τμήμα του τοίχου που βρέθηκε, αποτελείται από τέσσερις σειρές πώρινων δομών καλής επεξεργασίας και εσωτερικώς φέρει πυκνή σειρά αντηρίδων.

Ο δυτικός αναλημματικός τοίχος του θεάτρου

Όπως όμως υποστηρίζει ο κος Αραβαντινός το θέατρο δεν κτίστηκε από το Σύλλα. Ο ίδιος αναφέρει στο βιβλίο «Αρχαιολογία: Εύβοια και Στερεά Ελλάδα»/σελ. 236, ότι η πόλη των Θηβών δοκίμασε την εχθρότητα του Σύλλα (86 π.Χ.), ο οποίος εόρτασε στο ωδείο της πόλης τα επινίκια της ήττας των μιθριδατικών στρατευμάτων στη Χαιρώνεια και τον Ορχομενό.

--- ◇ ---

Επόμενη στάση μας ήταν στο **ιερό των Καβείρων στη Θήβα, όπου αντικρίσαμε ένα υπέροχο και συναρπαστικό θέατρο.**

Από αριστερά διακρίνονται οι κ.κ. Βασίλης Αραβαντινός, Σταύρος Μπένος και Κώστας Κουρκούτης

Από αριστερά διακρίνονται μεταξύ άλλων οι κ.κ. Δημήτρης Βασιλείου, τακτικό μέλος του Διαζώματος, ο Γιώργος Κατσέλης, Αντιδήμαρχος Θήβας, Σπυριδούλα Αναστασίου, Βασίλης Αραβαντινός, Κώστας Κουρκούτης, Σταύρος Μπένος, Νικόλαος Σβίγγος, Γιώργος Καλογερόπουλος

Ιδιαίτερη σημασία στο θηβαϊκό κύκλο είχαν οι θεότητες των Καβείρων και τα βουνά Ελικώνας και Κιθαιρώνας. Οι Κάβειροι ήταν μυστηριώδεις, χθόνιες θεότητες, υπερφυσικοί εκπρόσωποι της φωτιάς και του εγκέλαδου. Η θρησκεία τους ήταν τόσο φοβερή που στο άκουσμά της σκορπιζόταν τρόμος. Το ιερό των Καβείρων τοποθετείται 8 χλμ. δυτικά της Θήβας. Ήταν αφιερωμένο στον Κάβειρο και τον Παιδα, στους οποίους η Δήμητρα αποκάλυψε κάποιες μυστικές τελετές που αποσκοπούσαν την ενίσχυση της παντοειδούς γονιμότητας (καρπών, ζώων, ανθρώπων).

Οι Κάβειροι λατρεύονταν ως προστάτες του αμπελιού και της ευγονίας των ζώων, γι' αυτό και βρέθηκαν εκεί πάνω από 1400 ζωικές απεικονίσεις ταύρων. Η λατρεία στο ιερό αρχίζει τουλάχιστον από την αρχαϊκή περίοδο (700-500 π.Χ.) και συνεχίζεται αδιάσπαστη ως τα ρωμαϊκά και μεταχριστιανικά χρόνια (4ος αιώνας. μ.Χ.). Τυπική είναι ακόμη και η κεραμική του ιερού, κυρίως κάνθαροι, που διακοσμούνται με γκροτέσκες μορφές. Η εύρεση ωστόσο λιγοστών νεολιθικών οστράκων (6000-3000 π.Χ.) κάτω από το ναό αποδεικνύει μία ακόμη πρωιμότερη κατοίκηση στο χώρο, προτού αυτός μετατραπεί σε θρησκευτικό κέντρο.

Το ιερό διέθετε ναό – τελεστήριο, αφιερωμένο στους Κάβειρους, θέατρο, στοά στα ΝΑ του θεάτρου, κυκλικά και ελλειψοειδή κτίρια, τα οποία χρησιμοποιούνταν για αιματηρές θυσίες και τελετουργικούς καθαρισμούς.

Το **μικρό θέατρο**, το οποίο βρίσκεται στα ανατολικά του ναού, αποκαλύφθηκε από τις ανασκαφές της Γερμανικής Αρχαιολογικής Σχολής. Μάλιστα οι Γερμανοί αρχαιολόγοι έκτισαν έναν οικίσκο κοντά στο θέατρο για τη διευκόλυνση των εργασιών τους. Ακόμη και σήμερα σώζεται κοντά στον οικίσκο υλικό από το αρχαίο θέατρο.

Οικίσκος της ανασκαφής, το υλικό του θεάτρου είναι ορατό μπροστά από τον οικίσκο

Το θέατρο είναι κτισμένο στην πλαγιά ενός χαμηλού φυσικού υψώματος. Το θέατρο και το ιερό ήταν στενά συνδεδεμένα μεταξύ τους, όπως μεταξύ άλλων υποδηλώνει και ο προσανατολισμός του κοίλου προς την πλευρά του ναού. Μάλιστα το θέατρο εξυπηρετούσε στην παρακολούθηση των "δρωμένων" που σχετίζονταν με τη μύηση των πιστών.

Άποψη του θεάτρου

Λείψανα του Τελεστηρίου

Στο κοίλο διαπιστώθηκαν δύο οικοδομικές φάσεις. Η αρχαιότερη χρονολογείται στο 200-150 π.Χ. Η δεύτερη, στην οποία ανήκουν τα διατηρούμενα σήμερα εδώλια, είναι ρωμαϊκή (50-100 π.Χ.). Από τις δώδεκα σειρές εδωλίων που είχε το θέατρο κατά την εποχή της κατασκευής του, σήμερα διατηρούνται μόλις έξι, διατεταγμένες σε έντεκα κερκίδες.

Επειδή από τη σκηνή δε βρέθηκε κανένα ίχνος, θεωρείται πιθανό ότι ως σκηνικό οικοδόμημα χρησιμοποιούσαν την πρόσοψη της δυτικής πτέρυγας του ναού. Μεταξύ του κοίλου και του ναού βρισκόταν η κυκλική ορχήστρα, με διάμετρο 26μ. Στο κέντρο της ορχήστρας υπήρχε βωμός.

Άποψη του κοίλου του θεάτρου

--- ◇ ---

Κατόπιν κατευθυνθήκαμε προς τον **Ορχομενό**, όπου μας περίμενε ο κος Κλέαρχος Περγαντάς, Νομάρχης Βοιωτίας, ο κος Λουκάς Υπερήφανος, Δήμαρχος Ορχομενού και ο κος Γιάννης Νταβαλούμης, Αντιδήμαρχος Ορχομενού.

Ο Ορχομενός απέχει 12 χλμ. από τη Λιβαδειά και είναι κωμόπολη. Οι πιο σημαντικοί αρχαιολογικοί χώροι είναι το θολωτό ταφικό μνημείο, λαμπρό δείγμα μυκηναϊκής αρχιτεκτονικής, ο λεγόμενος «Θησαυρός του Μίνυα».

Οι αρχαιολογικές ανασκαφές έχουν φέρει στο φως ίχνη νεολιθικού οικισμού. Σημαντικό ήταν και το αρχαίο θέατρο της πόλης, καθώς και το ιερό των Χαρίτων, όπου κατά παράδοση γεννήθηκαν οι τρεις Χάριτες, κόρες του Δία και της Ευρυνόμης.

Από αριστερά διακρίνονται οι κ.κ. Βασίλης Κασκαβελιώτης, Παναγιώτης Υπερήφανος, Πρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Ορχομενού, Νίκος Χατζής, εργοδηγός Θ' ΕΠΚΑ, Γιάννης Νταβαλούμης, Λουκάς Υπερήφανος, Σταύρος Μπένος, Βασίλης Αραβαντινός, Νικόλαος Παταγγελής, Π. Κραβαρίτης, αρχαιοφύλακας, Λουκάς Γιαννακούλης, μέλος του Δ.Σ. της εταιρείας «ΕΛΛΑΚΤΩΡ» και ο Γιώργος Καλογερόπουλος

Ο μυκηναϊκός θολωτός τάφος, γνωστός ως τάφος του Μινύου, του μυθικού βασιλιά του Ορχομενού, είναι ένα από τα μεγαλύτερα και σημαντικότερα μνημεία του είδους του. Βρίσκεται κοντά στα ερείπια του προϊστορικού οικισμού που αναπτύχθηκε στον Ορχομενό και κοντά στο μεταγενέστερο θέατρο της πόλης. Κατασκευάστηκε το 1250 π.Χ. και σε αυτόν πρέπει να είχαν ταφεί μέλη της βασιλικής οικογένειας του μυκηναϊκού οικισμού, όμως όλα τα πολύτιμα κτερίσματα των νεκρών αφαιρέθηκαν από τυμβωρύχους ήδη κατά την αρχαιότητα. Το μνημείο ήταν ορατό και φημισμένο για πολλούς αιώνες μετά την αρχική του χρήση και φαίνεται ότι χρησιμοποιήθηκε ως τόπος λατρείας κατά τους ελληνοιστικούς χρόνους. Πρέπει να αποτελούσε αξιοθέατο της περιοχής τουλάχιστον μέχρι και το 2ο αι. μ.Χ., όταν επισκέφθηκε τον Ορχομενό ο περιηγητής Πausανίας και με θαυμασμό περιέγραψε την κατασκευή της θόλου.

Εικόνα της εισόδου του τάφου, από αριστερά διακρίνονται οι Βασίλης Αραβαντινός, Σταύρος Μπένος, Λουκάς Υπερήφανος και Παναγιώτης Κραβαρίτης

Η είσοδος του τάφου: από αριστερά διακρίνονται οι κ.κ. Κυριαζή Όλγα και Κυριακή Καλλιγά, αρχαιολόγοι της Θ' ΕΠΚΑ

Ο τάφος ήταν υπέργειος και ο δρόμος του αρχικά είχε μήκος 30 μ. Η είσοδος του είναι κατασκευασμένη από ασβεστόλιθο, έχει ύψος 5,46 μ., πλάτος 2,70 μ. στο κατώτερο και 2,43 μ. στο ανώτερο μέρος και έκλεινε με ξύλινη θύρα. Το υπέρθυρό της, που διατηρείται στη θέση του, είναι κατασκευασμένο από μόνο ένα λίθο μήκους περίπου 6 μ. και βάρους πολλών τόνων. Ο θάλαμος είναι κυκλικός, με διάμετρο 14 μ. και περίπου το ίδιο ύψος. Η θόλος, όπως αναφέρει και ο Πausανίας, ήταν κτισμένη με τον εκφορικό τρόπο και στην κορυφή της υπήρχε το λεγόμενο «κλειδί», ο λίθος που τηρούσε την ισορροπία και τη συνοχή της.

Στη βορειοανατολική πλευρά του θαλάμου ανοίγεται μικρό ορθογώνιο πλευρικό δωμάτιο, στο οποίο έμπαινε κανείς από μικρή θύρα ύψους 2,12 μ. Η είσοδος του τάφου και ο κυκλικός θάλαμος είχαν διακοσμηθεί με χάλκινους ρόδακες, όπως δείχνουν οπές στους τοίχους για την προσάρτησή τους, ενώ την οροφή του πλευρικού δωματίου αποτελούσαν τέσσερις ασβεστολιθικές πλάκες με ανάγλυφη διακόσμηση από σπείρες, ρόδακες και άνθη παπύρου.

Στο κέντρο του θαλάμου σώζεται μαρμάρινο βάθρο μήκους 5,73 μ., που προστέθηκε κατά την ελληνοιστική εποχή και επάνω του ήταν στημένα αγάλματα των θεών.

Λεπτομέρεια οροφή τάφου, από αριστερά διακρίνονται οι κ.κ. Βασίλης Αραβαντινός, Λουκάς Υπερήφανος και Σταύρος Μπένος

Το μικρό θέατρο του Ορχομενού κτισμένο ανάμεσα στο θολωτό τάφο και το βυζαντινό μοναστήρι της Σκριπούς, βρίσκεται μέσα στην οχυρωμένη ακρόπολη. Η κατασκευή του τοποθετείται στις αρχές της Ελληνιστικής περιόδου. Το κοίλο του θεάτρου ήταν ενιαίο και περιλάμβανε δώδεκα σειρές εδωλίων από πωρόλιθο. Μεταξύ των εδωλίων παρεμβάλλονταν κλίμακες από σκληρό ασβεστόλιθο, οι οποίες χώριζαν το κοίλο σε εννιά κερκίδες. Το κοίλο ήταν στραμμένο προς ανατολάς, όπου πιθανότατα βρισκόταν στην αρχαιότητα ο ναός των Χαρίτων.

Άποψη θεάτρου

Κλίμακες του κοίλου

Λεπτομέρεια κλίμακας

Λείψανα της σκηνής του θεάτρου

Από το συγκρότημα της σκηνής διατηρούνται λίγα λείψανα. Το προσκήνιο έφερε κιονοστοιχία δωρικών ημικίωνων στην πρόσοψη και σύμφωνα με επιγραφή ήταν αφιερωμένο στις Χάριτες. Το κυρίως σκηνικό οικοδόμημα είχε στην πρόσοψη θυρώματα. Στη Ρωμαϊκή περίοδο κατασκευάστηκε με αρχαιότερο οικοδομικό υλικό υπερυψωμένο λογείο. Στην παρυφή της ορχήστρας διατηρούνται τα έδρανα της προεδρίας. Στο θέατρο διεξάγονταν τα Χαριτήσια, μουσικοί και θεατρικοί αγώνες προς τιμήν των Χαρίτων. Αξίζει να αναφέρουμε ότι μπροστά από το μνημείο διέρχεται σύγχρονος δρόμος. Ο δήμαρχος υποσχέθηκε όμως την ανάπτυξη του δρόμου, προκειμένου να αναδειχθεί το θέατρο. Θεωρούμε ότι λόγω της καλής κατάστασης διατήρησής του, το μνημείο μπορεί να αναστηλωθεί και να επαναχρησιμοποιηθεί.

Άποψη θεάτρου, όπου διακρίνονται οι προεδρίες

Όψη θεάτρου και δρόμου

Τελευταίος σταθμός μας ήταν η **Χαιρώνεια**. Εδώ μας περίμενε ο δήμαρχος Νικόλαος Παπαγγελής.

Η περιοχή της Χαιρώνειας κατοικήθηκε από τα προϊστορικά χρόνια. Ήταν υποτελής του Ορχομενού ως το τέλος του 5ου αιώνα π.Χ., κατόπιν αποτέλεσε μία από τις ένδεκα Βοιωτικές επαρχίες ως το 338 π.Χ.

Κατά τη Ρωμαιοκρατία απολάμβανε δικαιωμάτων αυτονομίας.

Από αριστερά διακρίνονται μεταξύ άλλων οι κ.κ. Γιάννης Νταβαλούμης, Γιώργος Καλογερόπουλος, Αποστολία Παπαϊωάννου, Νικόλαος Παπαγγελής, Σταύρος Μπένος, Δημήτρης Βασιλείου, Βασίλης Αραβαντινός, Κυριακή Καλλιγά, Μαργαρίτα Bonanno - Αραβαντινού, Κυριακή Όλγα, Νικόλαος Χατζής, Σπυριδούλα Αναστασίου και Παναγιώτης Μερκούρης

Ένα από τα σημαντικότερα μνημεία της Χαιρώνειας είναι ο Λέων, ο οποίος είναι μαρμάρινο επιτύμβιο μνημείο (ύψους 5,5 μ.) που χρησίμευε ως ταφικό σήμα του κοινού τάφου των Θηβαίων Ιερολοχιτών, που έπεσαν στη μάχη της Χαιρώνειας το 338 π.Χ. κατά τη σύγκρουση με τον Φίλιππο Β΄ της Μακεδονίας.

Αποκαλύφθηκε το 1818, σε διάφορα κομμάτια και αναστηλώθηκε σε βάση ύψους 3 μ. Η πόλη της Χαιρώνειας διέθετε και την αρχαία Ακρόπολη του Πανόπεως, η οποία κτίστηκε τον 4^ο π.Χ. αι. και έφερε τείχος ελληνοιστικών χρόνων.

Ο Λέων της Χαιρώνειας

Το αρχαίο θέατρο της Χαιρώνειας βρίσκεται στους πρόποδες του βραχώδους υψώματος «Πέτραχος», την κορυφή του οποίου καταλαμβάνει η οχυρωμένη ακρόπολη. Πίσω από το θέατρο διακρίνουμε τον επιβλητικό βράχο ως την ακρόπολη.

Άποψη του θεάτρου και του λόφου

Το θέατρο είναι μικρό σε μέγεθος και χρονολογείται στον 5^ο ή 4^ο αι. π.Χ. Το κοίλο είναι εξ' ολοκλήρου λαξευμένο στο βράχο, είναι στραμμένο προς τα ανατολικά και παρουσιάζει αρκετές φάσεις κατασκευής. Στην αρχική του φάση, η οποία χρονολογείται πιθανώς στο δεύτερο ήμισυ του 5^{ου} αι. π.Χ., το κοίλο ήταν τετράγωνο και είχε ευθύγραμμα εδώλια, η δε χωρητικότητά του δε πρέπει να ξεπερνούσε τους 1000 θεατές.

Το κοίλο του θεάτρου

Στην ελληνιστική περίοδο διαμορφώθηκε το ημικυκλικό κοίλο, το οποίο διακρίνουμε σήμερα. Το νεότερο κοίλο διατρέχουν τρία διαζώματα, ένα χαμηλά στο ύψος σχεδόν της ορχήστρας, ένα στο μέσο και ένα στην άνω απόληξη του κοίλου. Με τον τρόπο αυτό το θέατρο χωρίστηκε στο κυρίως θέατρο (με δέκα σειρές εδωλίων) και το επιθέατρο (με τέσσερις μόνο σειρές). Τα εδώλια σκάβονται βαθύτερα στο πέτρωμα και κερδίζεται έτσι περισσότερος ωφέλιμος χώρος για τους θεατές. Στη ρωμαϊκή περίοδο το κοίλο διερευνήθηκε εκ νέου και με τη βοήθεια πλευρικών αναλημμάτων πήρε πεταλοειδή μορφή. Αλλαγές παρατηρήθηκαν και στο χώρο της ορχήστρας. Σε ακόμη υστερότερη εποχή η ορχήστρα μετατράπηκε σε κονίστρα για τη διεξαγωγή θηριομαχιών.

Από το σκηνικό οικοδόμημα, το οποίο σύμφωνα με επιγραφή του 3^{ου} αι. π.Χ. διέθετε προσκήνιο, δε διατηρήθηκε κανένα ίχνος. Το θέατρο ήταν αφιερωμένο στη Διονυσιακή λατρεία.

Άποψη θεάτρου

Διαζώματα του θεάτρου

Το κάτω τμήμα του κοίλου

Άποψη του άνω τμήματος του κοίλου

Πρόταση του «Διαζώματος» είναι το θέατρο της Χαιρώνειας να μην επαναχρησιμοποιηθεί σήμερα για πολιτιστικές εκδηλώσεις. Αυτές μπορούν να λαμβάνουν χώρα μπροστά από το θέατρο και οι θεατές να απολαμβάνουν στο βάθος την όμορφη θέα του κατάλληλα φωτισμένου θεάτρου.

Χώρος μπροστά από το θέατρο

Η περιοδεία ολοκληρώθηκε με την καθιερωμένη συνέντευξη τύπου στο δημαρχείο της Χαιρώνειας.

Από αριστερά διακρίνονται οι Βασίλης Αραβαντινός, Λουκάς Υπερήφανος, Σταύρος Μπένος, Κλέαρχος Περγαντιάς και ο Νικόλαος Παπαγγελής

Το κοινό που παρακολούθησε τη συνέντευξη τύπου

Τέλος επισκεφθήκαμε το όμορφο μουσείο της Χαιρώνειας. Ξεχωριστή ήταν η διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου του μουσείου.

Το Μουσείο